

Abstrakt

Synura sphagnicola se vyskytuje v oligotrofních mírně kyselých sladkých vodách. V rámci tohoto nominálně definovaného druhu nebyla zaznamenána přítomnost kryptické diverzity. Známé sekvence SSU rDNA vykazují jen velmi malé rozdíly. Předpokládala jsem ale, že pokud vnitrodruhová kryptická diverzita existuje, variabilita by se projevila ve struktuře ITS regionu.

Získala jsem 36 sekvencí ITS regionu *S. sphagnicola* z Evropy a 1 z Koreje. V rámci tohoto úseku jsem zaznamenala rozdíly signalizující jasné rozdělení izolátů do dvou druhů (pracovně označených jako SP1 a SP2). Morfologické analýzy 14 kultivovaných kmenů (6 z linie SP1 a 8 z linie SP2) potvrdily rozdělení na základě genetických rozdílů. Prokázaly se signifikantní rozdíly mezi 4 měřenými morfologickými znaky (délka šupiny, šířka šupiny, délka ostnu, délka rimu). Nejznatelnější rozdíly jsou mezi délkami ostnu, který je připevněn k šupině. Analýza šupin převzatých z publikací potvrdila, že dva druhy je možné rozlišit i v přírodních podmínkách.

Dle analýzy náčrtků k popisu druhu *S. sphagnicola* jsem zjistila, že se jedná o druh SP2 (druh, který má delší ostny). Druh označovaný jako SP1 je pravděpodobně ještě nepopsaným druhem.

Přestože oba se oba druhy mohou vyskytovat v jednom habitatu, analýza ekologických podmínek lokalit, odkud byly pořízeny ukázala, že se jejich podmínky mírně liší. Druh SP2 se vyskytuje spíše v nižší konduktivitě, zatímco druh SP1 je schopen obývat prostředí s širším rozmezím konduktivity. Konduktivita je pravděpodobně spojena s množstvím srážek. Druh SP2 se vyskytuje v deštivějších oblastech.